

Uyan Ey Türk Oğlu!

Category: Goşgular, Kitapcy
написано kitapcy | 23 января, 2025
Uyan Ey Türk Oğlu! UYAN EY TÜRK OĞLU!

Er meydanlarından çekilir oldun
Çorak iklimlere ekilir oldun
Eğilmek bilmezdin bükülür oldun...

Sürer mi bu gaflet; daha kaç sene?
Uyan ey Türk uyan! Uyumak nene?

Boşaldın boşaldın.. Dolabilmedin,
Gidişin o gidiş.. Gelebilmedin...
Döktüğün kanları alabilmedin...

Şah damarlarına yapışan kene
Sömürür mü seni; daha kaç sene?

Bakın şu Oğuz'un torunlarına;
Kara taş bağlamış karınlarına!
Umutsuz gözlerle yarınlarına

Bakarlar mı dersin; daha kaç sene?
Uyan ey! ... Kendine dönmeyi dene!

Eski sandıklarda harsın, tören ey!
Hain, çayıt dolu; yanın, yören ey!
Bağlı tutsak sanır seni gören ey!

Bu böyle sürer mi; daha kaç sene?
Uyan ey! ... Kendine dönmeyi dene.

Bak ne der Oğuz Han, Alparslan, Tuğrul:
Ey Bozkurtlar soyu! Yerinden doğrul!
Silkin! ... Öz mâyanla yeniden yođrul!

İnsanlığı nûra kavuştur yine
Uyan ey! ... Kendine dönmeyi dene.

Acunda ne varsa kurudan, yaştan
Al Dede Korkut'tan, Hacı Bektaş'tan
Malazgirt ufkuna doğ yeni baştan...

Dilerim Tanrı'dan bu devran döne,
Uyan ey Türk! ... Uyan! Uyumak nene?

Seni aldatmasın 'Batı' denilen,
Onun mayasıdır 'katı' denilen,
Onun iç yüzüdür 'kötü' denilen...

Odur özsuyunu sömüren kene!
Sen uyan; onu da düşün!

Kaç parçaya bölmüşler seni?
Sonsuz bir sahraya salmışlar seni...
Kanadını kırıp yolmuşlar seni..

Kalk, doğrul yerinden! Yürü, geç öne!
Uyan ey! ... Kendine dönmeyi dene.

Yıkıldın, yakıldın: 'devrim' dediler,
Soysuzlaştırıldın 'evrim' dediler,
Bozkurta it, ite 'yavrum' dediler..

Kalk, doğrul yerinden! Yürü, geç öne!
Uyan ey! ... Kendine dönmeyi dene.

Türk Bilge Kağan der 'İşitin beni!
Benim çağlar aşan, benim en yeni.
Ey Türk! Bir gün gaflet basarsa seni

Gönül ver, kulak tut bendeki üne,
Uyan Ey! Kendine dönmeyi dene!

Üstten gök basmayıp yer çökmeyince
Hainler türeyip bel bükmeyince
Seni gafil bulup kan dökmeyince

Türk'ün bir düşmanı çıksa da bine

İlini, töreni bozamaz yine!

Köklerinden koptu okumuşların,
Batıyı put yaptı okumuşların,
Yaptığına taptı okumuşların...

Ey Türk! Kendine dön! Yad, yaban nene
Kalk, doğrul yerinden, yürü geç öne!

Dinle! Dövülmekte... Çağrı kösleri,
Dinle! Yakındadır... Ayak sesleri,
Bozkurtların sıcak, hür nefesleri

Ufkunu doğudan sarsın da yine
Kalk! Doğrul yerinden! Yürü, geç öne!

Sen, Oğuz Ata'nın has milleti, sen!
Sen, son Peygamberin has ümmeti, sen!
O seni boğmadan, boğ zilleti sen! ...

Uyan! Ey Türk oğlu! Uyumak nene?
Kalk, doğrul yerinden! Yürü, geç öne!

Medet ummaya gör kızıl surattan,
Seni mahrum koyar aşktan, muraddan,
Çağla Sakarya'dan, kükre Fırat'tan..

Kara, kızıl, sarı.. Sür, topla yine;
Bunlardır özünü sömüren kene!

Destanlar yazılır, şanına lââyık,
Yine de erişmez ününe lââyık,
Olursan soyuna, dinine lââyık...

Geçer bu gafletin; sürmez çok sene,
Uyan ey Türk oğlu! Uyumak nene?

Niyazi Yıldırım GENÇOSMANOĞLU. Goşgular